

Arrest

nr. 255 970 van 8 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun te zijn. U bent geboren in het dorp X van het district Charkh, provincie Logar. Uw vader is landbouwer en uw oom (...) is de malik van uw dorp. Vier maanden voor u Afghanistan verliet, kwamen de taliban naar uw huis. Ze aten en brachten de nacht door in jullie huis en vroegen aan u en uw neef (...) (OV X) om hen te bewaken. Jullie wilden dit niet meer en weigerden er mee door te gaan. Op een dag gingen u, uw neef (...), uw vader en uw oom (...) naar de begrafenis van een dorpeling. Op de terugweg werden jullie tegengehouden door de taliban die zeiden dat u en uw neef

opgeroepen werden door hun leiders. De situatie escaleerde en de taliban schoot op jullie. Uw vader en twee andere dorpelingen raakten gewond. Uw vader werd naar het ziekenhuis gebracht door uw oom. U en uw neef (...) verlieten Afghanistan, reisden naar Europa en dienden op 15 juli 2016 in België een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming legden u en uw neef (...) onder meer ziekenhuisdocumenten van uw vader (origineel) neer.

Uw neef (...) (OV 6.790.555) die de broer is van (...) ontvluchtte Afghanistan al eerder en diende op 29 maart 2011 in België een verzoek om internationale bescherming in. Hij kreeg de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op 25 januari 2012.

Op 27 maart 2018 nam het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, voor u en uw neef (...). Er werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan jullie asielmotieven en dat jullie over een intern vluchtalternatief beschikten in de stad Kabul in het licht van de toenmalige beoordeling van Logar als zijnde als een gebied waar men louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Op 24 april 2018 gingen jullie in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In een arrest van 5 april 2019 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 31 juli 2019 dienden u en uw neef (...) een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hierbij hield u vast aan uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Daarnaast verklaarde u, net zoals uw neef, dat jullie gronden en eigendommen in beslag genomen werden door de taliban, waardoor uw familie geen inkomen heeft. Verder stelde u dat uw neef (...) die intussen in het Verenigd Koninkrijk woont gezinshereniging aanvroeg voor de hele familie en dat zijn vader en twee van zijn broers reeds met een visum naar het Verenigd Koninkrijk vertrokken. U kaartte aan dat de algemene situatie in Kabul slecht is. Bovendien haalde u nog aan dat u tijdens het vorige persoonlijk onderhoud bang was om informatie te geven over het districtshoofd. In het kader van jullie tweede verzoek om internationale bescherming, legden u en uw neef de volgende documenten voor: een attest van het militair ziekenhuis van Kabul van uw vader Haji Ali Khan (origineel), vijftien documenten betreffende geldstortingen van uw neef Mohammad Sabir Khan naar zijn vader in Afghanistan (origineel), drie kopies van het visum voor het Verenigd Koninkrijk van uw oom (...) en uw twee neven (...) en (...) en kopies van de eerste pagina van hun paspoort.

Op 19 november 2019 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijkheid voor het tweede verzoek van u en uw neef. Op 7 augustus 2020 verwierp de RvV het beroep dat u ingesteld had tegen deze beslissing. De RvV stelde vast dat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwam. Met betrekking tot uw district Chark dat gelegen is in de provincie Logar, stelde de RvV in het licht van de toenmalige veiligheidsinformatie dat dit op zich geen gebied is waar de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 15 oktober 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek vraagt u om de documenten over het verblijf van uw vader in het Italiaans ziekenhuis in Afghanistan die u reeds voorlegde opnieuw te onderzoeken. U herhaalt dat uw neef in Londen is, dat hij zijn familie naar daar bracht en verwijst naar de documenten die u daarover eerder voorlegde. U geeft aan dat u hiermee nog steeds wilt bewijzen dat uw familie in gevaar is. Via uw vader hoorde u dat de taliban nog steeds naar u op zoek zijn. Ook uw neef (...) heeft dezelfde problemen als u. Voorts maakt u opmerkingen met betrekking tot uw beroepsprocedure bij de RvV, met name dat er post verstuurd werd naar uw advocaat waarbij jullie een antwoord dienden te geven maar dat de post niet toekwam en dat jullie de brief nooit in ontvangst genomen hebben.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat u gedood zou worden door de taliban: enerzijds door de persoonlijke problemen die u met hen had, anderzijds doordat u in Europa verbleef en ze u als ongelovige zouden beschouwen.

In het kader van uw derde verzoek legt u de volgende documenten voor: uw origineel paspoort en een brief van uw advocaat d.d. 9 december 2020. Over deze brief van uw advocaat zegt u dat u hiermee wilt

aantonen van waar u afkomstig bent. U geeft aan dat deze brief ook betrekking heeft op het feit dat de algemene situatie in Afghanistan slecht is. U verwijst naar een artikel over Afghaanse vluchtelingen die gerepatriëerd werden naar Afghanistan en gedood werden door de Taliban, dit omdat ze een aantal jaren in Europa woonden en door de Taliban als ongelovigen beschouwd werden, dat in deze brief aan bod komt. In de brief van uw advocaat wordt betoogd dat er in het district Charkh gelegen in de provincie Logar sprake is van willekeurig geweld. Voorts bevat deze brief uittreksels uit landenrapporten betreffende Afghanistan die betrekking hebben op verwestering en op de economische situatie van terugkeerders; een zeer korte passage uit een rapport over Afghanistan van de European Council on Refugees and Exiles (ECRE) van februari 2019 getiteld 'brief report on the inadmissibility of return due to the deterioration of the security situation'; een verwijzing naar de 'Study on living conditions and experiences of Afghans who have been deported from Germany', waarvan uw advocaat stelt dat ook u net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van uw verblijf in Europa; voorts wordt er ook verwezen naar een rapport waarin de economische gevolgen van COVID-19 voor terugkeerders wordt aangestipt.

Ook uw neef (...) diende op 15 oktober 2020 een derde verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt kan vastgesteld worden dat u vasthoudt aan de asielmotieven die u in het kader van uw eerste twee verzoeken om internationale bescherming uiteenzette. Zo zegt u dat de Taliban nog steeds naar u op zoek zijn en verwijst u naar de persoonlijke problemen die u met hen had (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punten 16, 19). Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. In het kader van uw tweede verzoek bracht u geen elementen aan die een nieuw licht wierpen op deze vastgestelde ongeloofwaardigheid. Ook de RvV oordeelde dat er in het kader van uw tweede verzoek geen elementen waren die uw kans op een beschermingsstatuut groter maakten. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek vasthoudt aan iets dat op geen enkele wijze aangetoond is, werpt immers geen nieuw licht op de zaak.

In zoverre u opnieuw verwijst naar documenten betreffende de ziekenhuisopname van uw vader in het Italiaans ziekenhuis in Kabul (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 16); dient benadrukt te worden dat de ziekenhuisdocumenten van uw vader reeds in het kader van uw eerste twee verzoeken onderzocht werden en dat deze er niet in slaagden de geloofwaardigheid van uw relaas te

herstellen. De RvV stelde bij uw tweede verzoek vast dat het door u neergelegde ziekenhuisattest geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitmaakte. Het louter opnieuw verwijzen naar deze eerder besproken documenten kan dan ook geenszins een nieuw element uitmaken. Door in het kader van onderhavig verzoek te benadrukken dat uw vader beschoten werd door een kogel en niet geraakt werd door een handgranaat (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 23), slaagt u er geenszins in de tegenstrijdigheid die de RvV in het kader van uw tweede verzoek opmerkte tussen uw verklaringen en het feit dat er in het ziekenhuisdocument te lezen staat dat uw vader granaatverwondingen opliep weg te nemen.

In het kader van dit verzoek haalt u bijkomend aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan gedood zou worden door de taliban omdat ze u als ongelovige zouden beschouwen omwille van uw verblijf in Europa (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 19). Uw advocaat voegt algemene landeninformatie toe aan zijn schrijven betreffende personen die als verwesterd beschouwd worden en het risico dat ze lopen bij terugkeer naar Afghanistan; en een 'Study on living conditions and experiences of Afghans who have been deported from Germany', waarvan uw advocaat stelt dat ook u net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van uw verblijf in Europa. Er dient echter te worden vastgesteld dat u en uw advocaat op geen enkele wijze staven dat u als ongelovige of als verwesterd beschouwd zou worden of in dezelfde situatie zou zijn als de 55 terugkeerders die vervolgingsfeiten meemaakten. U beperkt zich louter tot de bewering dat u in geval van een terugkeer als ongelovige zou worden beschouwd omdat u in Europa gewoond heeft (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punten 18, 19). De stelling dat u als ongelovige aanzien zou worden louter omwille van uw verblijf in Europa en dat u verwesterd zou zijn, wordt verder niet concreet verduidelijkt, noch door u noch door uw advocaat. Waarom de taliban of uw regiogenoten een andere mentaliteit en geloofsafval louter zouden afleiden uit een verblijf buiten Afghanistan verklaren u en uw advocaat evenmin. Dergelijke verwijzingen van algemene aard zijn dan ook op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade in concreto aan te tonen en zowel u als uw advocaat blijven desbetreffend in gebreke.

Inzoverre u en uw advocaat opmerkingen maken bij uw beroepsprocedure bij de RvV, - u kaart aan dat er post verstuurd werd naar uw advocaat waarbij jullie een antwoord dienden te geven maar dat de post niet toekwam en dat jullie de brief nooit in ontvangst genomen hebben (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 20; brief advocaat, p. 6), dient opgemerkt te worden dat het niet de bevoegdheid van het CGVS is om zich uit te spreken over de beroepsprocedure bij de RvV. Evenwel dient vastgesteld te worden dat u niet in beroep ging tegen het arrest van de RvV. Wat er ook van zij, intussen dient aangaande het punt dat toen ter discussie stond, met name de algemene veiligheidssituatie in uw regio, opgemerkt worden dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Afghanistan blijkt dat er in het district Chark gelegen in de provincie Logar een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit is in lijn met de argumentatie van uw advocaat in zijn schrijven over de veiligheidssituatie in Chark. Dat u afkomstig bent uit Chark, zoals u wenst aan te tonen (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 18), staat niet ter discussie. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

In het kader van het eerste verzoek van u en uw neef (...) werd evenwel vastgesteld dat jullie over een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul beschikken. Dit werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 5 april 2019 nr. 219 509. De motieven die het CGVS vooropstelde in haar beslissing betreffende (...), die ook op u van toepassing zijn, werden integraal overgenomen door de RvV en luiden als volgt:

"Immers, uit uw verklaringen blijkt dat zowel u als uw neef A.A. volwassen mannen zijn die een bovengemiddelde scholing ontvingen in Afghanistan. U ging immers tot en met de 12e graad naar school, waarbij u zelfs school liep in de provinciehoofdstad Puli Alam en u zich om u van kwalitatiever onderwijs te verzekeren aldus buiten de grenzen van uw eigen district begaf (CGVS K.M.Z., p. 5; CGVS A.A., p. 5). Dat u aangeeft dat u slaagde voor een examen om te gaan studeren in de universiteit van

Kandahar (CGVS K.M.Z., p. 5) toont naast uw intellectuele vermogens en opleidingsniveau ook uw ondernemingszin. Uw neef A.A. ging naar school tot de 10e graad en genoot dus ook een redelijke scholing (CGVS A.A., p. 4). Beiden zijn jullie het Pashtu en het Dari machtig en u spreekt zelfs ook wat Engels (CGVS K.M.Z., p. 5; CGVS A.A., p. 5). Daarnaast beschikt uw familie over zeer aanzienlijke financiële middelen om zowel u als uw neef A.A. te ondersteunen als jullie zich in Kabul vestigen. U gaf aan dat uw familie over 80 à 100 jerib grond beschikt, bestaande uit vruchtbare grond en boomgaarden (CGVS K.M.Z., p. 6). Uw neef A.A. maakt gewag van 100 jerib grond (CGVS A.A., p. 6). 1 jerib komt overeen met 2000 vierkante meter grond. Wetende dat de meerderheid van de landeigenaars in uw provincie 1 jerib of minder bezit en het gemiddelde landbezit door een beperkt aantal mensen dat 40 jerib bezit opgetrokken wordt tot 3 à 4 jerib wordt het snel duidelijk dat uw familie zeer veel landbouwgrond bezit. A.A. geeft aan dat deze grond voor 13 jerib bestaat uit abrikozenbomen en voor 15 jerib uit wijnranken en dat een ander deel van de grond bewerkt wordt door boeren en dat een laatste deel van de grond braak ligt (CGVS A.A., p. 6). Verder meldt A.A. dat de abrikozen bij een slechte oogst voor ongeveer 1 000 000 afghani (11 866 euro) verkocht werden en bij een goede oogst voor 1 400 000 (16 611 euro) à 1 600 000 afghani (18 984 euro) (CGVS A.A., p. 7). De inkomsten voor de druiven schat A.A. op 1 000 000 afghani (11 866 euro) à 1 200 000 afghani (14 234 euro) (CGVS A.A., p. 7). U zelf zegt dat u bij een goede druivenoogst de druiven voor 1 400 000 afghani (16 611 euro) zou verkopen (CGVS K.M.Z., p. 9). A.A. geeft ook aan dat de verkoop van de druiven en abrikozen momenteel goed verloopt voor jullie familie (CGVS A.A., p. 7). Het geld voor jullie reisweg werd gefinancierd met inkomsten van deze gewassen (CGVS K.M.Z., p. 11; CGVS A.A., pp. 8, 9). Er kan dus gesteld worden dat jullie familie over zeer aanzienlijke financiële middelen beschikt en dat er geen indicaties zijn dat ze deze middelen niet zouden kunnen inzetten om u en A.A. te ondersteunen wanneer jullie zich in Kabul vestigen. De vaststelling dat u en A.A. over de vermogens en de middelen beschikken om jullie leven in de hoofdstad op te bouwen doet besluiten tot de redelijkheid van uw vestigingsalternatief in Kabul.

Als bezwaren tegen jullie vestiging in de Afghaanse hoofdstad werpt u op dat u niemand in Kabul kent, u niet vertrouwd bent met de stad, u ook in Kabul problemen zou kennen en dat een ander leven dan het dorpsleven jullie heel moeilijk valt (CGVS K.M.Z., p.29). Uw neef A.A. beweert in de lijn van uw verklaringen dat jullie jullie gronden niet kunnen achterlaten, dat jullie ook in Kabul problemen zouden kennen met de taliban en dat jullie in Kabul geen mensen hebben om bij te wonen (CGVS A.A., p.24). Zoals hierboven aangegeven kan er aan jullie problemen met de taliban geen geloof worden gehecht. Jullie bewering dat jullie in Kabul niemand kennen kan niet weerleggen dat jullie jullie op basis van bovenstaande vaststellingen redelijkerwijs in Kabul kunnen vestigen. Het argument dat jullie jullie gronden niet achter kunnen laten is evenmin dienstig daar landbouwers steeds jullie gronden bewerkten en jullie familieleden over de gronden waken (CGVS A.A., p.6; CGVS K.M.Z., p.7-8). Tenslotte kan er evenmin waarde worden gehecht aan uw uitspraak dat een ander leven dan het dorpsleven u moeilijk zou vallen. U was immers van plan aan de universiteit van de stad Kandahar te studeren en verlangde ernaar politieke wetenschappen en computerwetenschappen te studeren (CGVS K.M.Z., p.5). Hoe deze studies en de eruit voortvloeiende professionele carrière te verenigen vallen met een dorpsleven is geenszins duidelijk."

Doorheen uw volgende verzoeken brengt u geen elementen aan die een nieuw licht werpen op de vaststelling dat, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, van u redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich in de stad Kabul vestigt. Hierbij kan nog onderstreept worden dat er in het kader van uw tweede verzoek vastgesteld werd dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw bewering dat de bezittingen en gronden van uw familie in beslag genomen werden door de taliban, gelet op de vaststelling dat dit voortvloeiende uit een ongelooftwaardig relaas.

Wat betreft uw verklaringen dat uw neef Khan Mohammad Sabir, de broer van uw neef (...), intussen zijn familie liet overkomen naar het Verenigd Koninkrijk dient vooreerst vastgesteld te worden dat in tegenstelling tot wat u meent, uit het loutere feit dat familie naar het Verenigd Koninkrijk ging met een visum om een familielid te vervoegen, niet per definitie blijkt dat uw familie 'in gevaar' is, eens te meer u hiervan in het kader van uw eerste verzoek niet wist te overtuigen (verklaring volgend verzoek d.d 15 december 2020, punt 16). Voorts dient ook opgemerkt te worden dat uit de paspoorten en visa van uw oom en uw twee neven die u in het kader van uw tweede verzoek voorlegde en waar u ook nu naar verwijst om te staven dat een deel van uw familie naar het Verenigd ging (verklaring volgend verzoek d.d 15 december 2020, punt 16) blijkt dat deze visa slechts geldig waren tot 29 februari 2020. U toont dus geenszins aan dat deze familieleden nog steeds in het Verenigd Koninkrijk zijn. Zelfs indien deze familieleden wel nog in het Verenigd Koninkrijk zouden zijn, doet dit overigens geen afbreuk aan de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in uw hoofde, eens te meer uit de door u neergelegde

documenten in het kader van uw tweede verzoek blijkt dat uw neef (...)geld stortte naar zijn vader in Afghanistan, waaruit dus blijkt dat hij bereid is zijn familie in Afghanistan financieel te steunen.

Wat betreft de algemene informatie die uw advocaat in zijn schrijven toevoegt en die betrekking heeft op de economische situatie van terugkeerders en de economische gevolgen van COVID-19, dient vastgesteld te worden dat deze informatie geen afbreuk doet aan de vastgestelde en uitgebreid beargumenteerde redelijkheid van een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul in uw hoofde. Bovendien concretiseert uw advocaat opnieuw niet wat de gevolgen voor u zouden kunnen zijn.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, pag. 1-66, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6,5 miljoen inwoners heeft. In de provincie Kabul vielen er in het jaar 2019 1.563 burgerslachtoffers, een daling van 16 % in vergelijking met 2018. Volgens ACLED werden van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 142 veiligheidsincidenten gemeld in het district Kabul waartoe de hoofdstad behoort.

Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Zowel de taliban, inclusief het Haqqani Netwerk, als ISKP zijn er aanwezig. De aanslagen die zij tijdens de verslagperiode pleegden, kaderen nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviseerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten geviseerd door voornamelijk de Taliban, en in mindere mate door ISKP, in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Omwille van de aard van de doelwitten die geviseerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden, maar zonder aanwijsbaar doelwit, niet voorkomen in de stad. Sinds het najaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen en complexe aanslagen in Kabul. Deze daling zette zich verder in 2019. Hoewel er in het derde kwartaal in Kabul, net zoals in de rest van het land, een opflakking van zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen kon worden vastgesteld, werden er in laatste kwartaal van 2019, evenals in de eerste maanden van 2020 minder aanslagen gepleegd in de hoofdstad. De daling van het aantal incidenten en slachtoffers wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. Sinds het tweede kwartaal van 2020 is het geweld naar verluidt weer toegenomen. High profile aanvallen zijn evenwel minder frequent geworden, omdat de opstandelingen zijn overgeschakeld naar het uitvoeren van gerichte moorden op leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten en burgers met een bepaald profiel. Dit heeft tot gevolg dat, in vergelijking met voorgaande jaren, een groter aandeel van het geweld in de stad 'targeted killings' betreft, met minder burgerslachtoffers als gevolg. Beschietingen door moordenaars die op motorfietsen rijden, en het gebruik van (magnetische of op afstand te bedienen) IED's is de tactiek die hierbij het vaakst wordt gebruikt. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Het aantal aan ISKP toe te schrijven veiligheidsincidenten in Kabul is voorts afgenomen. De inspanningen van het ANDSF hebben de activiteiten en het vermogen van de groepering om high profile aanvallen in Kabul uit te voeren, verstoord. ISKP behoudt wel nog een operationele capaciteit in de stad Kabul.

De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De stad Kabul werd in de EASO Guidance Note van juni 2019 bestempeld als een stad waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de stad Kabul is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de stad Kabul willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie er sinds de publicatie van de EASO Guidance Note zodanig is gewijzigd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. De korte passage uit het rapport over Afghanistan van de European Council on Refugees and Exiles (ECRE) van februari 2019 getiteld 'brief report on the inadmissibility of return due to the deterioration of the security situation' waar uw advocaat naar verwijst en waarin staat dat ECRE aanraadt om terugkeer naar Afghanistan op te schorten omwille van de veiligheidssituatie daar en de oneerlijkheid van beslissingen omtrent asiel in Europa, doet geen afbreuk aan de hiervoor geciteerde informatie.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de stad Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het derde verzoek om internationale bescherming van neef (...) niet-ontvankelijk wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b en c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, § 2, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.5. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.6. Verzoeker houdt vast aan zijn initiële asielrelaas en verwijst opnieuw naar de problemen met de taliban.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt kan vastgesteld worden dat u vasthoudt aan de asielmotieven die u in het kader van uw eerste twee verzoeken om internationale bescherming uiteenzette. Zo zegt u dat de Taliban nog steeds naar u op zoek zijn en verwijst u naar de persoonlijke problemen die u met hen had (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punten 16, 19). Er moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en dat deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. In het kader van uw tweede verzoek bracht u geen elementen aan die een nieuw licht wierpen op deze vastgestelde ongeloofwaardigheid. Ook de RvV oordeelde dat er in het kader van uw tweede verzoek geen elementen waren die uw kans op een beschermingsstatuut groter maakten. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Het gegeven dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek vasthoudt aan iets dat op geen enkele wijze aangetoond is, werpt immers geen nieuw licht op de zaak.

In zoverre u opnieuw verwijst naar documenten betreffende de ziekenhuisopname van uw vader in het Italiaans ziekenhuis in Kabul (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 16); dient benadrukt te worden dat de ziekenhuisdocumenten van uw vader reeds in het kader van uw eerste twee verzoeken onderzocht werden en dat deze er niet in slaagden de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De RvV stelde bij uw tweede verzoek vast dat het door u neergelegde ziekenhuisattest geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet uitmaakte. Het louter opnieuw verwijzen naar deze eerder besproken documenten kan dan ook geenszins een nieuw element uitmaken. Door in het kader van onderhavig verzoek te benadrukken dat uw vader beschoten werd door een kogel en niet geraakt werd door een handgranaat (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 23), slaagt u er geenszins in de tegenstrijdigheid die de RvV in het kader van uw tweede verzoek opmerkte tussen uw verklaringen en het feit dat er in het ziekenhuisdocument te lezen staat dat uw vader granaatverwondingen opliep weg te nemen.

In het kader van dit verzoek haalt u bijkomend aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan gedood zou worden door de Taliban omdat ze u als ongelovige zouden beschouwen omwille van uw verblijf in Europa (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 19). Uw advocaat voegt algemene landeninformatie toe aan zijn schrijven betreffende personen die als verwesterd beschouwd worden en het risico dat ze lopen bij terugkeer naar Afghanistan; en een ‘Study on living conditions and experiences of Afghans who have been deported from Germany’, waarvan uw advocaat stelt dat ook u net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van uw verblijf in Europa. Er dient echter te worden vastgesteld dat u en uw advocaat op geen enkele wijze staven dat u als ongelovige of als verwesterd beschouwd zou worden of in dezelfde situatie zou zijn als de 55 terugkeerders die vervolgingsfeiten meemaakten. U beperkt zich louter tot de bewering dat u in geval van een terugkeer als ongelovige zou worden beschouwd omdat u in Europa gewoon heeft (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punten 18, 19). De stelling dat u als ongelovige aanzien zou worden louter omwille van uw verblijf in Europa en dat u verwesterd zou zijn, wordt verder niet concreet verduidelijkt, noch door u noch door uw advocaat. Waarom de Taliban of uw regiogenoten een andere mentaliteit en geloofsafval louter zouden afleiden uit een verblijf buiten Afghanistan verklaren u en uw advocaat evenmin. Dergelijke verwijzingen van algemene aard zijn dan ook op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade in concreto aan te tonen en zowel u als uw advocaat blijven desbetreffend in gebreke.

Inzoverre u en uw advocaat opmerkingen maken bij uw beroepsprocedure bij de RvV, - u kaart aan dat er post verstuurd werd naar uw advocaat waarbij jullie een antwoord dienden te geven maar dat de post niet toekwam en dat jullie de brief nooit in ontvangst genomen hebben (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 20; brief advocaat, p. 6), dient opgemerkt te worden dat het niet de bevoegdheid van het CGVS is om zich uit te spreken over de beroepsprocedure bij de RvV. Evenwel dient vastgesteld te worden dat u niet in beroep ging tegen het arrest van de RvV. Wat er ook van zij, intussen dient aangaande het punt dat toen ter discussie stond, met name de algemene veiligheidssituatie in uw regio, opgemerkt worden dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in

Afghanistan blijkt dat er in het district Chark gelegen in de provincie Logar een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit is in lijn met de argumentatie van uw advocaat in zijn schrijven over de veiligheidssituatie in Chark. Dat u afkomstig bent uit Chark, zoals u wenst aan te tonen (verklaring volgend verzoek d.d. 15 december 2020, punt 18), staat niet ter discussie. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

In het kader van het eerste verzoek van u en uw neef (...) werd evenwel vastgesteld dat jullie over een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul beschikken. Dit werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 5 april 2019 nr. 219 509. De motieven die het CGVS vooropstelde in haar beslissing betreffende (...), die ook op u van toepassing zijn, werden integraal overgenomen door de RvV en luiden als volgt:

“Immers, uit uw verklaringen blijkt dat zowel u als uw neef A.A. volwassen mannen zijn die een bovengemiddelde scholing ontvingen in Afghanistan. U ging immers tot en met de 12e graad naar school, waarbij u zelfs school liep in de provinciehoofdstad Puli Alam en u zich om u van kwalitatiever onderwijs te verzekeren aldus buiten de grenzen van uw eigen district begaf (CGVS K.M.Z., p. 5; CGVS A.A., p. 5). Dat u aangeeft dat u slaagde voor een examen om te gaan studeren in de universiteit van Kandahar (CGVS K.M.Z., p. 5) toont naast uw intellectuele vermogens en opleidingsniveau ook uw ondernemingszin. Uw neef A.A. ging naar school tot de 10e graad en genoot dus ook een redelijke scholing (CGVS A.A., p. 4). Beiden zijn jullie het Pashtu en het Dari machtig en u spreekt zelfs ook wat Engels (CGVS K.M.Z., p. 5; CGVS A.A., p. 5). Daarnaast beschikt uw familie over zeer aanzienlijke financiële middelen om zowel u als uw neef A.A. te ondersteunen als jullie zich in Kabul vestigen. U gaf aan dat uw familie over 80 à 100 jerib grond beschikt, bestaande uit vruchtbare grond en boomgaarden (CGVS K.M.Z., p. 6). Uw neef A.A. maakt gewag van 100 jerib grond (CGVS A.A., p. 6). 1 jerib komt overeen met 2000 vierkante meter grond. Wetende dat de meerderheid van de landeigenaars in uw provincie 1 jerib of minder bezit en het gemiddelde landbezit door een beperkt aantal mensen dat 40 jerib bezit opgetrokken wordt tot 3 à 4 jerib wordt het snel duidelijk dat uw familie zeer veel landbouwgrond bezit. A.A. geeft aan dat deze grond voor 13 jerib bestaat uit abrikozenbomen en voor 15 jerib uit wijnranken en dat een ander deel van de grond bewerkt wordt door boeren en dat een laatste deel van de grond braak ligt (CGVS A.A., p. 6). Verder meldt A.A. dat de abrikozen bij een slechte oogst voor ongeveer 1 000 000 afghani (11 866 euro) verkocht werden en bij een goede oogst voor 1 400 000 (16 611 euro) à 1 600 000 afghani (18 984 euro) (CGVS A.A., p. 7). De inkomsten voor de druiven schat A.A. op 1 000 000 afghani (11 866 euro) à 1 200 000 afghani (14 234 euro) (CGVS A.A., p. 7). U zelf zegt dat u bij een goede druivenoogst de druiven voor 1 400 000 afghani (16 611 euro) zou verkopen (CGVS K.M.Z., p. 9). A.A. geeft ook aan dat de verkoop van de druiven en abrikozen momenteel goed verloopt voor jullie familie (CGVS A.A., p. 7). Het geld voor jullie reisweg werd gefinancierd met inkomsten van deze gewassen (CGVS K.M.Z., p. 11; CGVS A.A., pp. 8, 9). Er kan dus gesteld worden dat jullie familie over zeer aanzienlijke financiële middelen beschikt en dat er geen indicaties zijn dat ze deze middelen niet zouden kunnen inzetten om u en A.A. te ondersteunen wanneer jullie zich in Kabul vestigen. De vaststelling dat u en A.A. over de vermogens en de middelen beschikken om jullie leven in de hoofdstad op te bouwen doet besluiten tot de redelijkheid van uw vestigingsalternatief in Kabul.

Als bezwaren tegen jullie vestiging in de Afghaanse hoofdstad werpt u op dat u niemand in Kabul kent, u niet vertrouwd bent met de stad, u ook in Kabul problemen zou kennen en dat een ander leven dan het dorpsleven jullie heel moeilijk valt (CGVS K.M.Z., p.29). Uw neef A.A. beweert in de lijn van uw verklaringen dat jullie jullie gronden niet kunnen achterlaten, dat jullie ook in Kabul problemen zouden kennen met de taliban en dat jullie in Kabul geen mensen hebben om bij te wonen (CGVS A.A., p.24). Zoals hierboven aangegeven kan er aan jullie problemen met de taliban geen geloof worden gehecht. Jullie bewering dat jullie in Kabul niemand kennen kan niet weerleggen dat jullie jullie op basis van bovenstaande vaststellingen redelijkerwijs in Kabul kunnen vestigen. Het argument dat jullie jullie gronden niet achter kunnen laten is evenmin dienstig daar landbouwers steeds jullie gronden bewerkten en jullie familieleden over de gronden waken (CGVS A.A., p.6; CGVS K.M.Z., p.7-8). Tenslotte kan er evenmin waarde worden gehecht aan uw uitspraak dat een ander leven dan het dorpsleven u moeilijk zou vallen. U was immers van plan aan de universiteit van de stad Kandahar te studeren en verlangde

ernaar politieke wetenschappen en computerwetenschappen te studeren (CGVS K.M.Z., p.5). Hoe deze studies en de eruit voortvloeiende professionele carrière te verenigen vallen met een dorpsleven is geenszins duidelijk.”

Doorheen uw volgende verzoeken brengt u geen elementen aan die een nieuw licht werpen op de vaststelling dat, rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden, van u redelijkerwijs verwacht kan worden dat u zich in de stad Kabul vestigt. Hierbij kan nog onderstreept worden dat er in het kader van uw tweede verzoek vastgesteld werd dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw bewering dat de bezittingen en gronden van uw familie in beslag genomen werden door de taliban, gelet op de vaststelling dat dit voortvloeiende uit een ongelooftwaardig relaas.

Wat betreft uw verklaringen dat uw neef Khan Mohammad Sabir, de broer van uw neef (...), intussen zijn familie liet overkomen naar het Verenigd Koninkrijk dient vooreerst vastgesteld te worden dat in tegenstelling tot wat u meent, uit het loutere feit dat familie naar het Verenigd Koninkrijk ging met een visum om een familielid te vervoegen, niet per definitie blijkt dat uw familie ‘in gevaar’ is, eens te meer u hiervan in het kader van uw eerste verzoek niet wist te overtuigen (verklaring volgend verzoek d.d 15 december 2020, punt 16). Voorts dient ook opgemerkt te worden dat uit de paspoorten en visa van uw oom en uw twee neven die u in het kader van uw tweede verzoek voorlegde en waar u ook nu naar verwijst om te staven dat een deel van uw familie naar het Verenigd ging (verklaring volgend verzoek d.d 15 december 2020, punt 16) blijkt dat deze visa slechts geldig waren tot 29 februari 2020. U toont dus geenszins aan dat deze familieleden nog steeds in het Verenigd Koninkrijk zijn. Zelfs indien deze familieleden wel nog in het Verenigd Koninkrijk zouden zijn, doet dit overigens geen afbreuk aan de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in uw hoofde, eens te meer uit de door u neergelegde documenten in het kader van uw tweede verzoek blijkt dat uw neef (...)geld stortte naar zijn vader in Afghanistan, waaruit dus blijkt dat hij bereid is zijn familie in Afghanistan financieel te steunen.

Wat betreft de algemene informatie die uw advocaat in zijn schrijven toevoegt en die betrekking heeft op de economische situatie van terugkeerders en de economische gevolgen van COVID-19, dient vastgesteld te worden dat deze informatie geen afbreuk doet aan de vastgestelde en uitgebreid beargumenteerde redelijkheid van een intern vestigingsalternatief in de stad Kabul in uw hoofde. Bovendien concretiseert uw advocaat opnieuw niet wat de gevolgen voor u zouden kunnen zijn.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, pag. 1-66, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6,5 miljoen inwoners heeft. In de provincie Kabul vielen er in het jaar 2019 1.563 burgerslachtoffers, een daling van 16 % in vergelijking met 2018. Volgens ACLED werden van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 142 veiligheidsincidenten gemeld in het district Kabul waartoe de hoofdstad behoort.

Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen. Zowel de taliban, inclusief het Haqqani Netwerk, als ISKP zijn er aanwezig. De aanslagen die zij tijdens de verslagperiode pleegden, kaderen nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen “high profile” doelwitten waarbij de internationale

aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geïsoleerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten geïsoleerd door voornamelijk de Taliban, en in mindere mate door ISKP, in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Omwille van de aard van de doelwitten die geïsoleerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden, maar zonder aanwijsbaar doelwit, niet voorkomen in de stad. Sinds het najaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen en complexe aanslagen in Kabul. Deze daling zette zich verder in 2019. Hoewel er in het derde kwartaal in Kabul, net zoals in de rest van het land, een opflakking van zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen kon worden vastgesteld, werden er in laatste kwartaal van 2019, evenals in de eerste maanden van 2020 minder aanslagen gepleegd in de hoofdstad. De daling van het aantal incidenten en slachtoffers wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. Sinds het tweede kwartaal van 2020 is het geweld naar verluidt weer toegenomen. High profile aanvallen zijn evenwel minder frequent geworden, omdat de opstandelingen zijn overgeschakeld naar het uitvoeren van gerichte moorden op leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten en burgers met een bepaald profiel. Dit heeft tot gevolg dat, in vergelijking met voorgaande jaren, een groter aandeel van het geweld in de stad 'targeted killings' betreft, met minder burgerslachtoffers als gevolg. Beschietingen door moordenaars die op motorfietsen rijden, en het gebruik van (magnetische of op afstand te bedienen) IED's is de tactiek die hierbij het vaakst wordt gebruikt. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Het aantal aan ISKP toe te schrijven veiligheidsincidenten in Kabul is voorts afgenomen. De inspanningen van het ANDSF hebben de activiteiten en het vermogen van de groepering om high profile aanvallen in Kabul uit te voeren, verstoord. ISKP behoudt wel nog een operationele capaciteit in de stad Kabul.

De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De stad Kabul werd in de EASO Guidance Note van juni 2019 bestempeld als een stad waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de stad Kabul is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de stad Kabul willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie er sinds de publicatie van de EASO Guidance Note zodanig is gewijzigd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. De korte passage uit het rapport over Afghanistan van de European Council on Refugees and Exiles (ECRE) van februari 2019 getiteld 'brief report on the inadmissibility of return due to the deterioration of the security situation' waar uw advocaat naar verwijst en waarin staat dat ECRE aanraadt om terugkeer naar Afghanistan op te schorten omwille van de veiligheidssituatie daar en de oneerlijkheid van beslissingen omtrent asiel in Europa, doet geen afbreuk aan de hiervoor geciteerde informatie.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reële risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de stad Kabul. Evenmin beschikt het CGVS

over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie.

Tot slot moet nog opgemerkt worden dat ook het derde verzoek om internationale bescherming van neef (...) niet-ontvankelijk wordt verklaard.”.

Met de argumentatie dat hij wel een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals blijkt uit zijn verklaringen die hij op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd, plaatst verzoeker de voorgaande concrete en pertinente vaststellingen niet in een ander daglicht. Daar waar verzoeker de door hem aangehaalde problemen herhaalt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van het asielseelaas niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Waar verzoeker zich in zijn verzoekschrift meermaals tracht vast te klampen aan zijn lang verblijf in het buitenland, verwestering en zijn vrees hierdoor om terug te keren, hetgeen blijkt uit de wijze waarop hij zich kleedt, zijn “handelingswijze” en denkwijze over de taliban, wijst de Raad erop dat verzoeker zijn vrees *in concreto* dient aan te tonen. Verzoeker blijft hier echter in gebreke nu hij louter verwijst naar algemene informatie. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn lange afwezigheid aldaar en zijn jarenlange verblijf in het buitenland (anders) gepercipieerd, gevisieerd of gemarginaliseerd zal worden. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn afwezigheid in Afghanistan voor hem risico's inhoudt en dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Voor zover verzoeker voorhoudt “verwesterd” te zijn, toont hij geenszins *in concreto* aan dat hij dermate verwesterd is dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat hij omwille van bepaalde opvattingen een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Verzoeker brengt per aanvullende nota fotokopieën van de verblijfsvergunningen van zijn familieleden in het Verenigd Koninkrijk bij alsmede bewijzen van geldtransacties.

De Raad wijst erop dat er in de bestreden beslissing reeds werd op gewezen dat indien deze familieleden nog in het Verenigd Koninkrijk zouden zijn, dit overigens geen afbreuk aan de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in verzoekers hoofde, eens te meer uit de door hem neergelegde documenten in het kader van zijn tweede verzoek blijkt dat zijn neef geld stortte naar zijn vader in Afghanistan, waaruit dus blijkt dat hij bereid is zijn familie in Afghanistan financieel te steunen.

Met de neergelegde documenten brengt verzoeker dan ook geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Waar verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met de verwijzing naar informatie betreffende de COVID-19-pandemie in Afghanistan, toont verzoeker niet aan dat de ontwikkelingen van de COVID-19-pandemie in Afghanistan een zodanig niveau zou bereiken dat hij bij terugkeer in dit land zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling.

Ook wijst de Raad erop dat het coronavirus niet uitgaat van, noch worden het virus en de ziekte COVID-19 veroorzaakt door een van de actoren voorzien/opgenomen in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg valt de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet (RvS 20 oktober 2014, nr. 10 864 (c)) (zie in dezelfde zin HvJ, 18 december 2014, C-542/13, M'Body) (GwH 21 mei 2015, nr. 59/2015, B.7).

Verzoeker wijst erop dat de verwerende partij haar beslissing telkens motiveert op een wijze die haar goed uitkomt. Hij stelt in dit opzicht *“Eert een IVA in Kabul en dan bij de vorige asielaanvraag stelt ze dat in provincie Logar geen sprake is van willekeurig geweld. Bij de huidige asielaanvraag stelt dat na een grondig onderzoek blijkt dat in het district van verzoeker sprake is van willekeurig geweld.”*

Hierbij moet worden opgemerkt dat de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan een *ex nunc* beoordeling uitmaakt die steeds dient te gebeuren op basis van de huidige, actuele veiligheidssituatie.

Derhalve kon de verwerende partij *in casu*, gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier dan ook terecht besluiten dat verzoeker thans in Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat er geen toepassing werd gemaakt van dit vestigingsalternatief in het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming maakt niet dat de verwerende partij het huidige verzoek om internationale bescherming op een onpartijdige en niet ernstige wijze zou hebben behandeld en alleen motiveert op een wijze die haar goed uit komt, zoals verzoeker in het verzoekschrift laat uitschijnen.

Waar verzoeker opnieuw laat gelden dat zijn familieleden naar het Verenigd Koninkrijk zijn gevlucht doet hij geen afbreuk aan de desbetreffend gedane concrete en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Bovendien toont hij niet concreet aan in welk opzicht dit nieuwe elementen zouden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Waar verzoeker betoogt dat werd nagelaten om te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming met toepassing van artikelen 48/4, § 2, b) en c en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en citeert uit *“§ 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’* licht hij niet *in concreto* toe, laat staan dat hij aannemelijk maakt dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikelen van de Vreemdelingenwet.

De Raad onderstreept dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofde van de verwerende partij op om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitevinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.7. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF